

Białystok, 12.4.2018 r.

Opinia

na temat pracy doktorskiej

p.t. „Ocena skuteczności leczenia gonadotropiną kosmówkową (hCG)

chłopców z jednostronnym niezstąpieniem jąder”,

wykonanej przez lek. Piotra Kucharskiego w Klinice Chirurgii i Urologii Dziecięcej

I Katedry Chirurgii Wydziału Wojskowo-Lekarskiego UM w Łodzi

pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzego Niedzielskiego.

Wydział Wojskowo-Lekarskiego
wpłynęło dn. 2018-04-18
podpis: J. Kucharski
590

Praca lek. Piotra Kucharskiego zawiera 76 stron i ma układ typowy dla rozprawy doktorskiej.

Tekst poprzedzony jest spisem treści, w którym Autor wyjaśnia najważniejsze skróty, użyte w pracy. „Wstęp” zawiera informacje na temat epidemiologii, embriologii i klasyfikacji wnetrostwa. W tej części rozprawy Autor omawia też wyczerpująco zjawiska patofizjologii, skutki kliniczne, diagnostykę i sposoby leczenia dzieci z niezstąpieniem jąder.

Celem pracy była wczesna i odległa ocena skuteczności leczenia jednostronnego wnetrostwa metodą hormonalną i chirurgiczną (oddzielnie lub łącznie) w zależności od wieku rozpoczęcia terapii. Analizie retrospektywnej Doktorant poddał dokumentację dużej, reprezentatywnej grupy 160 pacjentów w wieku od 1 do 15 roku życia.

Dzieci leczone hormonalnie otrzymywały domięśniowo dwa razy w tygodniu gonadotropinę łożyskową w dawce 50 IU/kg masy ciała przez 5 tygodni (dawka łączna wynosiła 5-9 tys. IU). Pacjentów zakwalifikowanych do leczenia operacyjnego poddano orchidopeksji z dostępu pachwinowego. U każdego z pacjentów wykonywano badanie fizykalne i ultrasonograficzne na początku leczenia oraz w okresie 6-12 miesięcy po leczeniu, przy czym 60 pacjentów poddano także odległej obserwacji pomiędzy 24. i 39. miesiącem po leczeniu.

Doktorant analizował wiek chłopców, pozycję i objętość jąder (TV) oraz współczynnik atrofii jądra niezstąpionego (TAI). Uzyskane wyniki poddano analizie statystycznej za pomocą stosownych testów.

Na wszystkie wykonane u dzieci badania zgodę wydała Komisja Bioetyczna przy UM w Łodzi.

Temat pracy porusza niezwykle istotne zagadnienie niezstąpienia jądra, mające decydujący wpływ na przyszłą zdolność płodzenia oraz ryzyko choroby nowotworowej. Lekarze różnych specjalności, zajmujący się wnetrostwem u dzieci, stoją przed trudnym wyborem optymalnej metody leczenia. W terapię angażują się głęboko także rodziny chłopców, oczekujące pożądaných rezultatów, co powoduje dodatkową presję.

Praca jest bardzo wartościowym podsumowaniem klinicznych wyników leczenia w dużym ośrodku chirurgii dziecięcej. Jako kryterium sukcesu terapeutycznego przyjęto położenie jądra i brak jego atrofii co najmniej 1 rok po zakończeniu leczenia. Grupy badanych pacjentów są właściwie dobrane pod względem liczbowym i wiekowym. Co ważne, zarówno położenie jąder, jak i ich wielkość u znacznej większości chłopców wskazują na dobry efekt terapeutyczny, wynikający z dobrze dobranych metod postępowania. Otrzymane przez Doktoranta wyniki są więc tym bardziej wiarygodne i ciekawe. Ich umiejętna interpretacja może niewątpliwie przyczynić się do optymalizacji leczenia wnetrostwa.

Stwierdzam, że Doktorant zrealizował cele pracy i odpowiedział na pytania, które sobie postawił. Można, być może, czuć pewien niedosyt, zapoznając się z „Wnioskami” rozprawy. Tutaj Autor podsumowuje otrzymane wyniki, nie formułując ogólniejszych konkluzji. Ta daleko idąca ostrożność jest oczywiście zrozumiała i w żadnym wypadku nie jest błędem, choć udokumentowane, wiarygodne wyniki badań mogą upoważniać do wysuwania dalej idących wniosków.

Na podstawie analizy wybranych parametrów (zwłaszcza położenia jądra, objętości jądra i współczynnika zaniku jądra) Doktorant wykazał, że w dobrze dobranych przypadkach chirurgiczne leczenie wnetrostwa jest sposobem najskuteczniejszym i najbezpieczniejszym. Wyniki pracy wydają się także potwierdzać pogląd, że wiek pomiędzy 1. i 2. rokiem życia jest optymalny dla leczenia operacyjnego. Jednocześnie, na podstawie analizy wyników własnych badań Doktorant podkreśla znaczącą, pozy-

---

tywną rolę leczenia jednostronnego wnętrstwa gonadotropiną, szczególnie u dzieci pomiędzy 1. i 2. rokiem życia, co zgodne jest z poglądami wielu innych autorów.

„Dyskusja” poświęcona interpretacji własnych wyników badań zasługuje na szczególną uwagę. W rozdziale tym otrzymane rezultaty Doktorant umiejętnie konfrontuje z doświadczeniem innych badaczy i często sprzecznymi ze sobą poglądami dostępnymi w piśmiennictwie. „Dyskusja”, przejrzysto napisana, wyczerpująco i dojrzale odnosi się do najważniejszych zagadnień terapii wnętrstwa. Autor, podkreślając wartość neoadjuwantowej i adjuwantowej hormonoterapii zwraca uwagę na jej ograniczenia oraz niekorzystne objawy uboczne leczenia gonadotropiną, m.in. możliwość uszkodzenia jądra, wpływ na profil hormonalny i płodność w późniejszym wieku, mniej lub bardziej długotrwałe bóle w pachwinie, przedwczesne owłosienie i powiększenie prącia.

Cytowane w rozprawie piśmiennictwo jest stosunkowo nowe i właściwie dobre.

Podsumowując, praca wykonana przez Doktoranta niewątpliwie wnosi istotne wartości poznawcze i dydaktyczne, dobrze wpisując się w dorobek naukowy ośrodka kierowanego przez P. prof. Niedzielskiego. W pracy można znaleźć jedynie nieistotne błędy edytorskie, nie umniejszające wartości rozprawy.

Stwierdzam, że praca p.t. „Ocena skuteczności leczenia gonadotropiną kosmówkową (hCG) chłopców z jednostronnym niezstąpieniem jąder” autorstwa Piotra Kucharskiego spełnia wymogi stawiane rozprawie doktorskiej przez ustawę z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym.

W związku z powyższym mam zaszczyt zwrócić się do Wysokiej Rady Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi o dopuszczenie Pana lek. Piotra Kucharskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

KIEROWNIK
Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej
Dębek
prof. dr hab. n. med. Wojciech Dębek